

Evanghelia zilei de marți: Valoarea acțiunilor obișnuite

Comentariu la Evanghelia de marți din a patra săptămână din timpul de paste an. „Isus prinzând copila de mână, i-a spus: «Talitha qum! », ceea ce înseamnă: «Fetiță, îți spun scoală-te!»”. Prin cuvinte și gesturi simple, Isus aduce vindecare și viață. Dacă avem credință, El va lucra prin noi pentru a aduce mântuirea celorlalți.

Evangelie (Mc 5,21-43)

După ce Isus a trecut din nou cu barca pe țărmul celălalt, o mare mulțime s-a adunat la el, iar el stătea lângă mare. Atunci a venit unul dintre conducătorii sinagogii, cu numele de Iair, și, văzându-l, a căzut la picioarele lui și l-a rugat stăruitor, spunând:

„Fetița mea e pe moarte. Vino și pune-ți mâinile peste ea ca să fie vindecată și să trăiască”.

A plecat cu el. O mare mulțime îl urma și îl îmbulzea. Iar o femeie, care avea hemoragie de doisprezece ani și care suferise multe de la mulți medici și își cheltuisese toată averea, dar nu-i folosise la nimic, dimpotrivă, ajunsese mult mai rău, auzind despre Isus și venind din spate prin mulțime, i-a atins haina; căci își zicea: „De voi atinge chiar și numai hainele lui, mă voi vindeca”. Îndată, hemoragia ei s-a oprit și a simțit în trup că a fost vindecată de boală. Isus

și-a dat seama îndată că o putere ieșise din el și, întorcându-se către mulțime, a spus:

„Cine mi-a atins hainele?”

Dar discipolii i-au zis:

„Vezi că mulțimea te îmbulzește și tu spui «Cine m-a atins?»”

Privea de jur împrejur s-o vadă pe cea care făcuse aceasta. Femeia, cuprinsă de frică și tremurând, știind ce i se întâmplase, a venit și s-a aruncat în fața lui și i-a spus tot adevărul. Atunci el i-a spus:

„Fiică, credința ta te-a mântuit; mergi în pace și fii vindecată de suferința ta!”

Pe când mai vorbea încă, au venit de la conducătorul sinagogii, spunând:

„Fiica ta a murit, de ce îl mai deranjezi pe învățătorul?”

Dar Isus, neținând seama de cuvântul spus, i-a zis conducătorului sinagogii:

„Nu te teme, crede numai!”

Și nu a permis nimănui să-l urmeze în afară de Petru, Iacob și Ioan, fratele lui Iacob. Când au venit la casa conducătorului sinagogii, a văzut frământare și pe cei care plâneau și boceau mult. Intrând, le-a spus:

„De ce vă agitați și plângeți? Copila n-a murit, ci doarme”.

Dar ei îl luau în râs. Însă el i-a dat pe toți afară, a luat cu sine pe tatăl copilei, pe mama ei și pe cei care erau cu el și a intrat acolo unde era copila. Atunci, prinzând copila de mână, i-a spus:

„Talitha qum!”, ceea ce tradus înseamnă: „Fetiță, îți spun scoală-te!”

Fetița s-a ridicat îndată și a început să umble. Ea avea doisprezece ani. Iar ei erau uimiți peste măsură. El le-a poruncit cu hotărâre ca nimeni să nu afle aceasta și le-a spus să i se dea să mănânce.

Comentariu la Evanghelie

Evanghelia de astăzi ne prezintă două miracole extraordinare. Primul este învierea fiicei lui Iair din morți, un act de putere infinită. Dar în mijlocul relatării are loc un al doilea miracol – o aparentă întrerupere – vindecarea femeii cu hemoragie. Aceasta a acționat în ascuns, deoarece nu putea să se apropie de Isus în mod deschis: starea ei o făcea necurată. Dar a avut credință, iar Isus îi atribuie în mod explicit vindecarea prin cuvintele sale: „Fiică; credința ta te-a mântuit!”.

Isus era Dumnezeu. Nicio vindecare nu era mai grea decât alta, dar vedem că El le-a realizat pe fiecare într-un mod diferit: pe una printr-un cuvânt, pe alta printr-o atingere sau un gest simplu. Descoperim în aceste detalii modul în care Cristos își învață ucenicii și, implicit, pe noi. Aceste acțiuni au o dimensiune sacramentală: sacrul se manifestă prin semne și cuvinte aparent obișnuite.

Citim în aramaică „Talitha qum”, cuvintele păstrate în versiunea Sfântului Marcu a acestei Evanghelii, prin care Isus a înviat-o pe fiica lui Iair: „Fetiță, îți spun scoală-te!” (Mc 5,41). Probabil, evanghelistul a consemnat aceste cuvinte pentru a ne arăta că Dumnezeu a folosit un limbaj uman, un dialect local, pentru a înfăptui minunea. Cuvintele obișnuite devin un instrument divin, producând efecte supranaturale și miraculoase.

La fel, și cuvintele și faptele noastre pot părea obișnuite sau chiar banale, dar, unite cu Dumnezeu, ele devin canale ale harului Său. Prin ele, El poate realiza lucruri extraordinare și chiar minuni. Ca și în cazul femeii cu hemoragie, totul depinde de credința noastră. Oare avem această credință?

Andrew Soane // pat138241 -
Getty Images Pro

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-marti-valoarea-
actiunilor-obisnuite/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-marti-valoarea-actiunilor-obisnuite/) (25.03.2025)